

The Punishment of Abundance

Parasha: Beha'alot'cha - בהעלותך: "When you set up"

Torah : Numbers 8:1-12:16

Haftarah : Zechariah 2:10-4:7

Gospel : Luke 17:11-18:14

Thought for the Week:

Rabbi Shimon bar Yochai's disciples asked him, "Why did [God send the manna every day instead of] once annually?" He replied, "I will tell you a parable. It can be compared to a mortal king who had an only son. The king gave his son an allotment once a year, but then the son only visited his father once a year. Thereupon the king started portioning out the allotment daily so that his son had to visit him every day. God did the same with Israel. A man who had four or five children would worry, saying, 'Perhaps no manna will come down tomorrow, and all will die of starvation.' Therefore the Israelites had to turn their hearts to their Father in Heaven every day." (b.Yoma 76a)

Commentary:

There is a common proverb that says, "Be careful what you ask for; you might get it." Such was certainly the case with Israel in the wilderness. Their disdain for manna and their longing for the familiar led them to cry out for meat. While in route to Mount Sinai, the Children of Israel cried out to the LORD for provision, and He answered them. He sent quail into their midst. In Exodus 16:13 we read, "So it came about at evening that the quails came up and covered the camp..." Immediately after Israel received the quail, the manna began to descend. One year later the Children of Israel had grown to despise the manna. The LORD punished their malcontented nature by answering their prayer and sending an abundance of quail. He withheld the manna and gave the Israelites a month's supply of quail.

"You shall eat, not one day, nor two days, nor five days, nor ten days, nor twenty days, but a whole month, until it comes out of your nostrils and becomes loathsome to you; because you have rejected the LORD." (Numbers 11:19-20)

Of course, without any preservatives or refrigeration, a month's supply of quail turned rancid quickly. Sickness and plague followed. After a few days of quail, the Israelites were longing for the manna they had rejected.

De straf van overvloed

Sidra: Beha'alot'cha - בהעלותך: "Wanneer u aansteekt"

Tora: Numeri 8:1-12:16

Haftara: Zacharia 2:10-4:7

Evangelie: Lucas 17:11-18:14

Gedachte voor de Week:

De leerlingen van rabbi Shimon bar Jochai vroegen hem: "Waarom heeft [God het manna elke dag gestuurd en niet] één keer per jaar?" Hij antwoordde: "Ik zal je een gelijkenis vertellen. Het kan worden vergeleken met een sterfelijke koning, die maar één zoon had. De koning gaf zijn zoon één keer per jaar een toelage, maar toen bezocht de zoon zijn vader maar één keer in het jaar. Daarop begon de koning met de toelage in dagelijkse porties te geven, zodat zijn zoon hem dagelijks moest bezoeken. God deed hetzelfde met Israël. Een man met vier of vijf kinderen zou zich bezorgd maken, zeggende: 'Misschien zal er morgen geen manna naar beneden komen, en allen zullen van de honger sterven.' Daarom moesten de Israëlieten elke dag hun hart op hun Vader in de hemel richten." (b.Yoma 76a)

Commentaar:

Er is een gekend spreekwoord dat zegt: "Wees voorzichtig met wat je vraagt, je zou het kunnen krijgen." Dat was zeker het geval met Israël in de woestijn. Hun minachting voor manna en hun verlangen naar het vertrouwde bracht hen tot roepen om vlees. Terwijl onderweg naar de berg Sinai, de kinderen van Israël tot de HEERE riepen om te voorzien, en Hij antwoordde hun. Hij zond kwartels in hun midden. In Exodus 16:13 lezen we: "Zo gebeurde het 's avonds dat de kwartels opkwamen en de kampplaats bedekten ..." Direct nadat Israël de kwartel kreeg, begon het manna te verminderen. Een jaar later waren de kinderen van Israël het manna gaan verachten. De HEERE strafte hun ontevreden natuur door hun gebed te beantwoorden en hen een overvloed aan kwartels te sturen van. Hij hield het manna achter en gaf de Israëlieten een maand lang kwartels.

"Gij zult eten, niet één dag, noch twee dagen of vijf dagen, noch tien dagen, noch twintig dagen, maar een gehele maand, totdat het uit je neusgaten komt en weerzinwekkend voor u wordt; want u hebt, de HEER verworpen." (Numeri 11:19-20)

Zonder bewaarmiddelen of koeling, werd een maand kwartellevering natuurlijk snel ranzig. Ziekte en plagen volgden. Na een paar dagen kwartel, gingen de Israëlieten verlangen naar het manna dat ze hadden afgewezen.

In our lives we often experience the same dynamic. We find ourselves punished with abundance. Abundance is not always a blessing. Avarice and greed are quick to follow. A culture with too much food eats too much and becomes overweight and insensitive. A family with too much income begins to spend foolishly and finds it increasingly difficult to give the same proportion to the work of the Kingdom. It is far easier to labor for the kingdom when things are lean. "It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter the kingdom of God." (Matthew 19:24)

The daily provision of the manna reminds us to be dependent upon God day by day. If a man could store up manna, hoarding it like money, he could be confident of his sustenance for many days to come. But the manna could not be hoarded. It required a daily dependence upon God.

The Master tells us that instead of seeking to store up treasure on earth, (which inevitably steals our hearts away from heaven), we are to merely ask for our daily bread. That is to say, we should be asking that the LORD will provide for us according to His measure and good purpose, even as He provided daily bread from Heaven for Israel while they were in the wilderness.

In ons leven ervaren we vaak dezelfde dynamiek. We worden gestraft met overvloed. Overvloed is niet altijd een zegen. Gierigheid en hebzucht volgen al snel. Een cultuur met te veel voedsel, eet teveel en wordt te zwaar en ongevoelig. Een gezin met te veel inkomen begint er dwaas mee om te gaan en vindt het steeds moeilijker om in dezelfde verhouding aan het werk van het Koninkrijk te geven. Het is veel gemakkelijker om voor het koninkrijk te werken als er krapte is. "Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan, dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan." (Matteüs 19:24)

De dagelijkse levering van manna herinnert ons eraan dat we van dag tot dag afhankelijk van God zijn. Als een mens manna zou kunnen opslaan, het hamsteren zoals geld, kon hij gedurende vele dagen gerust zijn voor zijn levensonderhoud. Maar het manna kon niet worden opgepot. Het vereiste een dagelijkse afhankelijkheid van God.

De meester vertelt ons dat in plaats van schatten op aarde te trachten op te slaan, (die onvermijdelijk onze harten van de hemel weg leiden), moeten we alleen maar om ons dagelijks brood vragen. Dat wil zeggen, moeten we vragen, dat de HEERE voor ons zal voorzien naar Zijn maat en goede bedoeling, zoals Hij dagelijks brood uit de hemel voorzag voor Israël, terwijl ze in de woestijn waren.

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/behaalotcha/the_punishment_of_abundance.php